

Kristillisen uskon älyllinen puolustaminen

Moni kristittykin haluaisi saada lopullisen todisteen Jumalan olemassaolosta. Vielä useampi asettaa tuon todisteen saamisen uskomisensa ehdoksi: uskon sitten, kun näen. Tänä päivänä kristinuskoa haukutaan jopa vanhanaikaiseksi. Moni kysyy, kuinka 2000 vuotta vanha Raamattu voi antaa enää mitään nykyhetken ihmiselle. Voiko 2000 –luvun sivistynyt ihminen vain uskoa ja niellä purematta vanhoja opinkappaleita ja käsityksiä?

Kun puhutaan uskosta, liikutaan muussa, kuin näkemisen ulottuvuudessa. Uskonasiat tulevat aina pysymään uskonasioina ja uskonvaraisia asioita tulee aina olemaan. Tieteenteoriatkin nojaavat alkuoletuksiin, joiden oikeellisuutta ei aina pystytä todistamaan. Teoria pätee nykytutkimuksen valossa näillä alkuoletuksilla. Jos tulee uusia tutkimustuloksia, saatetaan alkuoletuksia joutua muuttamaan. Näin on käynyt ja tulee käymään. Uskonnon suhteen uskominen on sallitumpaa, koska puhutaan nimenomaan uskosta johonkin. Usko ei uskonnossa tarvitse todisteita tai perusteluja ollakseen silti uskottavaa omassa viitekehyksessään ja viiteryhmässään. Toisen uskoa ei voi millään perusteilla tai todisteilla tehdä olemattomaksi, jos toinen kuitenkin uskaa.

Vaikka uskonnollista uskoa ei näin ollen tarvitsisi perustella tieteellisesti tai kokemuksellisesti, saa kyseistä perustelemista kuitenkin harjoittaa eikä sen pitäisi vahingoittaa ketään. Joillekin tällainen uskon perusteleminen saattaa toimia jopa uskon vahvistuksena. Siksi julkaisen tämän juttusarjan, josta tässä numerossa on ensimmäinen osa.

Kristillisessä uskossa on ideaa, koska sen opetus synnistä selittää maailman pahuuden

Maailman pahuus tunkee keittiöihimme ja olohuoneisiimme sanomalehdistä, internetistä ja televisiosta. Kautta aikain on pohdittu pahuuden alkuperää ja ihmisen olemusta siihen liittyen. Onko ihminen pohjimmiltaan hyvä vai paha? Kasvaisiko ihminen hyväksi, jos ympäristö ei häntä pilaisi? Raamatun opetus on selvä:

Miten siis on? Olemmeko me muita parempia? Emme lainkaan. Olen jo esittänyt sen syytöksen, että kaikki, niin juutalaiset kuin kreikkalaisetkin, ovat synnin vallassa. Onhan kirjoitettu: - Ei ole yhtäkään vanhurskasta, ei yhtäkään ymmärtäväistä, ei ketään, joka etsii Jumalaa. Room. 3:9-11

Maailman pahuus puhuu tämän Raamatun sanan totuudellisuuden puolesta. Ihminen on jo syntyessään synnin vallassa. Jo pienet lapset ovat toisilleen usein erittäin julmia ennen kuin vanhemmiten oppivat säätelemään luontaista väkivaltaisuuksiaan. Kukaan ihminen ei opi tätä täysin ja Raamatun mukaan ihminen voi olla synnistä täysin vapaa vasta taivaassa. Taivaaseen ei kukaan voi päästä omilla ansioillaan, koska ansioituneinkin ihminen siis tekee syntiä. Siksi Jumala lähetti poikansa kantamaan maailman synnit ihmisten puolesta. Uskomalla Jeesukseen saa synnit anteeksi ja pääsee taivaaseen.

Jatkuu seuraavassa Lähettäjässä...

Mika Syväniemi